Č. 5641.

Domovské právo (Slovensko): O přikazování do domovského svazku podle § 16 zák. čl. XXII : 1886.

(Nález ze dne 5. května 1926 č. 21.173/25.)

Věc: Obec D. proti župnímu úřadu v Nitře o domovskou příslušnost Ignáce B.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Okr. úřad ve Z. rozhodnutím z 23. února 1925 přikázal Ignáce B., narozeného 1. února 1850 v D. z rodičů Michala B. a Marie roz. K. podle § 16 lit. b) zák. čl. XXII : :1886 do svazku obce D. a odůvodnil výrok ten tím, že Ignác B. narodil se dle křest. listu, vydaného řím. kat. farním úřadem v D. dne 1. února 1850 v této obci. Poněvadž konaným šetřením nedalo se zjistiti, že někde nabyl dom. práva, musilo se pro nedostatek jiných zákonných podkladů přihlédnouti k §u 16 lit. b) uv. zák. článku a podle něho přikázati ho do svazku jeho rodné obce. Župní úřad v Nitře nař. rozhodnutím odvolání stěžující si obce zamítl a potvrdil rozhodnutí I. stolice z jeho důvodů.

Nss shledal stížnost do tohoto rozhodnutí důvodnou.

Není sporu o tom, že není prokázáno, kam Ignác B. přísluší dom. právem, vztahuje se tudíž na něho § 16 zák. čl. XXII : 1886.

Tento předpis stanoví přesně pořadí, ve kterém sluší přikázati osobu, jejíž dom. právo nelze určiti. V pořadí tom je na prvém místě obec, ve které osoba taková platí daně, pak obec, v níž se narodil atd. Placení daní může býti přímé samým poplatníkem, nebo také nepřímé tak, že za zaměstnance platí daň zaměstnavatel, jemuž byla daň za zaměstnance předepsána. Jde-li tedy o přikázání osoby, která je zaměstnancem, sluší dříve, než se přikáže v dalším pořadí v §u 16 uv. zák. čl. stanoveném nejen zjistiti, zda osoba ta je zapsána v daňových seznamech, nýbrž také neplatí-li za ni daň snad její zaměstnavatel (viz v příčině §u 10 uv. zák. čl. — nař. býv. uher. min. vnitra č. 33898/05 — R. T. z r. 1905 č. 64). Teprve když tato šetření jsou bezvýsledná, lze přikročiti ku přikázání do obce, ve které se dotčená osoba narodila.

V tomto případě namítala stěžující si obec D. v odvolání z přikazujícího výroku I. stolice, že Ignác B. je hospodářským zaměstnancem v I., jako takový platí daně, tudíž neměl býti přikázán podle lit. b), nýbrž podle lit. a) §u 16. uv. zák. článku. Žal. úřad odvolání zamítl, aniž v rozhodnutí svém na námitku odvolání reagoval, neuvedl, zda odvolání zamítá proto, že Ignác B. není zaměstnancem, nebo proto, že daň v I. neplatí. Již v tom je vada řízení, poněvadž není z nař. rozhodnutí patrno, z jaké skutkové podstaty vychází a proč.

Leč řízení je neúplné také v případě, že žal. úřad opřel svůj výrok o svědectví ob. úřadu v I. ze 23. dubna 1925, poněvadž ze svědectví toho není patrno vůbec, zda Ignác B. je zaměstnancem, za nějž by daň platil ev. jeho zaměstnavatel, pokud pak se týče samé daně je z vysvědčení toho partno jen, že Ignác B. není zapsán v seznamech daňových a v seznamech o veř. pracích.

Schází tedy v správních spisech podklad pro zjištění, je-li Ignác B. vůbec zaměstnancem, jak tvrdí stěžující si obec, a v případě, že je zaměstnancem, neplatí-li za něho daň jeho zaměstnavatel. Bude tedy na žal. úřadě, aby za účasti stran — B. a případného jeho zaměstnavatele, obce D. i obce I. — tyto okolnosti zjistil a teprv dle výsledku tohoto šetření rozhodl a rozhodnutí své náležitě odůvodnil.

č. 5642.

Veřejní zaměstnanci (Slovensko): Až do kdy jest při pensionování býv. žup. úředníka čítati jeho služební dobu? (pens. statut býv. župy užhorodské z r. 1913).

(Nález ze dne 5. května 1926 č. 4347.)

Věc: Zoltán F. v B. proti župnímu úřadu v Košicích stran zaopatřovacích požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost, pokud jím byla stanovena výše pensijních požitků st-lových podle uherských předpisů a pokud nebylo rozhodnuto o žádosti st-lově za doplatek jeho aktivních požitků. V ostatním se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 10. června 1924 žádal st-l, aby mu byly vyměřeny zaopatř. požitky a aby mu do doby, než se tak stane, byly doplaceny jeho akt. požitky jako hlavnímu služnému. Župan košické župy vyřídil tuto žádost nař. rozhodnutím takto: »Na základě §u 11. pens. zák. LXV a na základě §u 20 pens. statutu býv. župy užhorodské z 30. května 1913 a na základě dokladů k žádosti připojených ustanovuje župní úřad župy košické pro býv. tit. hlav. služného Zoltána F. dnem 1. února 1920 roční pensi 1056 K, bytné ročně 280 K a válečnou podporu ročně 360 K. Dle připojených listin vstoupil týž do župní služby a přísahu složil dne 14. ledna 1908. Službu nepřetržitě konal do zastavení požitků, to jest do 31. ledna 1920. Započítatelná služ. doba přesahuje tedy 12 roků a na základě §u 11 zák. LXV a §u 20 pens. statutu se počítá za 13 let 8 měsíců a jeden den, na základě čehož mu přísluší 48% započítatelného platu činné služby. Krom toho mu náleží 80% jako záloha na zvýšiti se mající pensi.«

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss takto: — — —

St-l tvrdí, že jeho pensijní nárok žal. úřadem mu přiznaný porušen byl potud, že úřad jej nevyřešil správně ani podle předpisů uherských, jichž úřad se sám dovolával a jež tudíž sloužily za podklad jeho výroku. Toto porušení svých práv spatřuje st-l v tom, že prý jednak byla nesprávně zjištěna pensijní základna, jednak, že prý nesprávně stanovena byla započítatelná služ. doba. — — — —

Důvodnou uznal nss námitku, kterou st-l brojí proti tomu, že byl pensionován se zpětnou platností, totiž v roce 1924 od 1. února 1920, resp. že tato doba nebyla mu započtena při stanovení pensijního procenta. Podle 1. odst. §u 14 pens. statutu započítatelnou služ. dobou jest ona doba, kterou zaměstnanec ztrávil v činné službě od jejího počátku